

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 1. De Iustitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

De Iustitia. §. I.

Aug. 19.
de ciuit.
Dei. c.
21.
Nicen.
c. 4. de
beatitu-
dini-
bus.
Iustin.
de casto
conubia.
c. 13.

Iustitia, vt ex Augustino & Grego-
rio Nicæno colligitur, est virtus
voluntatis, tribuens vnicuique quod
suum est. Vel vt Laurentius Iustinia-
nus ait: Est, qua suum cuique tribuens,
alienum non vindicat, vtilitatem pro-
prium negligit, vt communem custodi-
at equitatem. Vel: iustitia est virtus,
qua cuique secundum debitum benefa-
cimur, neminem ledimus, congregati-
onis statum seruamus, & nos sine que-
rela apud Deum & homines custodimus.

Incitamenta ad iustitiam sunt: I.
Natura ipsa, quæ corpus rectum &
in coelum erectum homini dedit, vt
ex ipso corpore mentem in eo residē-
tem, iustitiæ & rectitudinis admone-
ret. Leges etiam iustitiæ in ipso hu-
mano corde conscripsit, iuxta illud
Pauli: Gentes, qua legem non habent,
naturaliter qua legis sunt, faciunt; e-
iusmodi legem non habentes, ipsi sibi
sunt lex, qui ostendunt opus legis scrip-
tum in cordibus suis; vt videlicet nul-
la posset esse excusatio iustitiæ ser-
uandæ,

Rom. 2.
14. 15.

uandæ, quam in mente gestamus, & sine vlllo labore, sine studio, aut industria, nobiscum natam eius notitiam habemus.

II. Iustitia voluntatem Dei implemus: Nam *indicabo tibi ô homo* Micheæ 6.
(inquit Micheas) quid sit bonum, 8.
& quid Dominus requirat à te;
& utique facere iudicium & iustitiam,
& diligere misericordiam, & sollicitū
ambulare cum Domino tuo. Hac immortalitatem acquiremus. Sap. 1. 15.
Iustitia enim, vt ait Sapiens, est perpetua & immortalis;
iniustitia verò mortis est acquisitio. Hac veram saturitatem comparamus. Mat. 5. 6.
Beati namque sunt, qui esuriunt & sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur. Hac denique lætitia & exultatione complemur: iuxta illud Psalm.
Psalmi: Iusti epulentur, & exultent 67 4. 1
in conspectu Dei, & delectentur in lætitia.

III. Dominus, cui placere cupimus, amator est iustitiæ. Nam *iustus Dominus, & iustitiam dilexit,* Psal. 10. 8.
equitatem vidit vultus eius. De eo etiam Psal.
scriptum est: Quia Dominus diligit 143. 2.
G 5 iustos

2. Tim. 4. 6. *iustos* Et Paulus: *In reliquo, ait, reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die iustus iudex.* Atque adeò, qui se à iustitia alienum facit, gemmam pretiosam, & à Deo maximè dilectam odio habet, qui nec à Domino diligetur, nec beatitudinis corona donabitur.

Actiones iustitiæ sunt: I. In superioribus & prælatis, zelare pro legibus, iusta præcipere, ad rectam gubernationem se applicare, delicta punire, bona gesta præmio saltem laudis cumulare, subditorum utilitates suis emolumentis præponere; omnibus communes esse, & in nullius personam affectu nimix dilectionis inclinari.

II. In subditis; Legibus & præceptis obedire; ad alios conciuves & cõfratres concordiam seruare, neminè prauis exemplis lædere; commune bonum proprijs commodis atque utilitatibus præferre.

III. In distributoribus: Proportionem bonorum ad necessitatè, & dignitatem personarum, in quas distribu-

stribuuntur, seruitur, verbi gratia, ciborum, & vestimentorum, & cellarum à dignitatibus indignos arce- re, inter dignos, præsertim in officijs Ecclesiarum & religionum, digniores eligere, & omnem invidiositatem & ambitionem detestari.

IV. In his, quibus bona distribuuntur: Sibi necessarijs, contentos esse: nihil ultra necessitatem, præcipue cum penuria aliorum, appetere: dum non vacantur, nec eliguntur se ad dignitates non ingerere: si vocantur, humiliter parere, & suæ electioni pertinaciter non obistere.

V. In omnibus: Nemini damnum afferre verbo, facto, vel signo, vel cõsilio in rebus, in corpore, in honore, nunquã de proximo malũ suspicari, nunquã de ipso detrahere, nec contumeliam aut aliam iniuriam inferre, nec bonum eius pervertere, vel diminuerè, aut à bono impediri.

VI. Item benè de proximo sentire, facta eius in melius interpretari, illũ honore debito afficere, apud alios excusare & defendere & quoad po-

tuerimus, cum in bono promouere.

VII. In imbecillibus & infirmis: Ad communia statuta seruanda seip-
 sos animare: cum non possunt à Præ-
 lato humiliter dispensationem pete-
 re, & si longè absit, & aperta sit ne-
 cessitas, per Epicheiam cum timore
 Domini legem ac statutum interpre-
 tari.

Postulatio Iustitię: Domine IESU
 Christus, qui non solum iustus, sed &
 iustitię & ipsamet iustitia in
 scriptura vocaris, & postremum a-
 ctum erga mortales in nouissimo die
 ex inexhausto thesauro virtutum tu-
 arum à virtute iustitię proferes, dum
 malis poenam suorum criminum, &
 iustis gloriam suis meritis paratã de-
 cernes: da nobis Domini iusti, iustos
 seruos esse, iustitiam in omnibus di-
 ligere, secundum iustitię præscriptũ
 viuere, & nõquã ab eius vijs rectissi-
 mis declinare. Fac nos ò amator ho-
 minum ardentissime, incedentes in
 mandatis tuis sine querela, vt in ma-
 gno iudicij die, iuxta illud: *Stabunt*
sep 5. 1. iusti in magna constantia, confidenter
 miseri-

miserericordiam à te expectemus, & iuxta spem nostram effectum misericordiae tuæ, scilicet tuam, quæ nos satiet, visionem recipiamus. Amen.

De Religione. §. II.

Religio est virtus, qua Deo, tanquam omnium creatori & domino, debitum cultum & honorem exhibemus, idque ipsum nomē sonat. Siue enim dicatur à religendo, aut à frequēti electione eorum, quæ spectāt ad cultum diuinum, vt Isidorus ait: siue, à reeligendo ipsum Deum, quem per peccatum abieceramus, vt ait Augustinus: siue à religando nos Deo, vt putat Lactantius Firmianus: siue à relegendo vel retractando, quæ sunt honoris Dei, vt censet Tullius: Hæc omnia nihil aliud quàm diuinum cultum & venerationem significant.

Isidor.
10. ethym.
c. 17.

Aug. 10.
de ciuit.

c. 24.

Lactan.

4. diuin.
inst. c. 28.

Cicero li.

2 de nat.

Deorum.

Iob. 23.

13.

Incitamenta ad religionem sunt:

I. Quòd ex septē causis cōflatur, quibus maximè ad Dei cultum & venerationem astringimur. Prima est excellentia diuinæ maiestatis. Ipse enim solus, vt ait Iob, cui creatura omnes comparata non sunt. Quare hoc

G 7 nomen